

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613223155
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6613223155.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/ Q. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. X., Dr. I. XXX/X a 2/ P. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. X., Dr. I. XXX/X, obaja zast. Mgr. Petrom Sitarčíkom, advokátom so sídlom Jókaiho 1, Lučenec, proti odporcovi ALBION P. M., s. r. o. so sídlom Jókaiho 21, Lučenec, IČO: 3605814, zast. JUDr. Renátou Endrödyovou, advokátkou so sídlom Dr. Herza č. 26, Lučenec, v konaní o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní navrhovateľov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5C/169/2013-55 zo dňa 07. 11. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo vzťahu k navrhovateľovi 2/, potvrdzuje.

Vo vzťahu k navrhovateľke 1/ rozsudok okresného súdu mení tak, že určuje, že právne úkony navrhovateľky 1/ a to uznanie dlhu a súhlas s exekúciou a vykonateľnosťou notárskej zápisnice, spísané dňa 03. 12. 2008 vo forme notárskej zápisnice č. N 645/2008, Nz 54315/2008 JUDr. Martou Jurinovou, notárkou so sídlom Notárskeho úradu v Lučenci, sú od počiatku neplatné.

Vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľov 1/ a 2/ nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1 226,90 € na účet jeho právnej zástupkyne, do troch dní od právoplatnosti rozsudku mení tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania. Žiadny z účastníkov odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu navrhovateľov 1/ a 2/ proti odporcovi o určenie, že právne úkony navrhovateľov 1/ a 2/ a to uznanie dlhu a súhlas dlžníka s exekúciou a vykonateľnosťou spísané dňa 03. 12. 2008 vo forme notárskej zápisnice číslo N 645/2008, Nz/54315/2008 JUDr. Martou Jurinovou, notárkou so sídlom Notárskeho úradu Štefana Moyzesa 53, Lučenec, sú od počiatku neplatné, zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľov 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť odporcovi na účet jeho právnej zástupkyne titulom náhrady trov právneho zastúpenia sumu 1 226,90 € , v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Žalobcovia na 1.a 2.mieste podanou žalobou sa domáhali voči žalovanému určenia neplatnosti právnych úkonov uznania dlhu a súhlasu dlžníka s exekúciou a vykonateľnosťou spísané formou notárskej zápisnice na Notárskom úrade v Lučenci JUDr. Martou Jurinovou dňa 03.12.2008. Ako dôvod neplatnosti označených právnych úkonov uviedli, že žalobkyňa na 1.mieste nikdy nemala žiaden dlh voči žalovanému, ďalej žalobca na 2.mieste nikdy nemal dlh voči žalovanému vo výške 7650.-Eur t.j. 230 463,90 Sk, ďalej tieto právne úkony boli vykonané pod nátlakom a právny úkon uznania dlhu je neplatný pre nedostatok obsahových náležitostí.

Zo žaloby ďalej vyplýva, že žalobca na 2. mieste bol zamestnaný u žalovaného ako pracovník záložne v H. X. od 01.07.2008 do 28.11.2008. V tomto období mal spôsobiť žalovanému škodu vo výške 2550.- Eur (76821.-Sk) tým, že si prisvojil šperky zo zlata a pokladničnú hotovosť v tejto výške. Za tento skutok bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota vo veci sp.zn.3T/31/09 z 13.03.2009. Žalobkyňa na 1.mieste nikdy nedlhovala žalovanému žiadnu sumu, preto je potrebné považovať právny úkon uznania dlhu žalobkyňou na 1.mieste za neplatný právny úkon. Ďalej trvali na tom, že pred podpisom označenej notárskej zápisnice sa stretli s konateľom žalovaného F. P. a jeho bratom a ďalšími dvoma mužmi v kaviarni XL Café v D. a F. P., ako konateľ žalovaného im mal oznámiť, že v prípade, ak podpíšu uznanie dlhu, tak zabezpečí, že voči žalobcovi na 2.mieste nebude vznesené obvinenie za odcudzené šperky a hotovosť, ale ak uznanie dlhu nepodpíšu zariadi, že žalobca a 2.mieste "pôjde sedieť". Brat F. P. im zároveň mal oznámiť, že v prípade, ak nedôjde k podpisu uznania dlhu," vedia, kam chodia ich deti do školy". F. P. zabezpečil spísanie notárskej zápisnice a dňa 03.12.2008 sa žalobcovia dostavili k notárke JUDr. Marte Jurinovej, kde uznanie dlhu a súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a exekúciou podpísali. Zdôraznili, že jednou z podstatných náležitostí uznania dlhu je určenie právneho dôvodu, ktorý musí byť jasný a určitý. Právny dôvod dlhu tak, ako je uvedený v zápisnici je neurčitý, nakoľko nie je jednoznačne identifikovateľný a nie je zrejmé, akú náhradu škody žalobcovia na 1.a 2.mieste uznali.

Žalobcovia tvrdili, že majú naliehavý záujem na určení neplatnosti označených právnych úkonov v súlade s § 80 písm. c O.s.p., pretože na základe notárskej zápisnice sa vykonáva exekúcia na ich majetok pod č. Ex/1369/2010. Na Exekútorskom úrade Michalovce Mgr. Marcelou Zummerovou, bolo zriadené exekučné záložné právo na nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobkyne na 1.mieste a je ohrozené majetkové postavenie žalobkyne na 1.mieste a žalobcu na 2.mieste, ako vlastníkov majetku, ktorý podlieha exekúcii.

Konateľ žalovaného F. P. jednoznačne poprel pravdivosť okolností uvádzaných žalobcami na 1.a 2.mieste. Trval na tom, že o problémoch s prevádzkovaním záložne v H. X. sa dozvedel od brata, ktorý sa vracal domov z O. do D. a cestou sa zastavil v H. X. a vtedy zistil, že záložňa je zatvorená, hoci išlo o pracovnú dobu a mala byť otvorená. Na druhý deň on aj s ďalším zamestnancom žalovaného išli do H. X., avšak do záložne sa nedostali, lebo nemali kľúče. Nevedeli nadviazať kontakt so žalobcom na 2.mieste, preto išli na políciu a s ich pomocou a pomocou hasičov záložňu otvorili. Keď vošli dnu zistili, že po zemi sú rozhádzané veci, v pokladni sa nenachádzajú žiadne peniaze a pristúpili ku kompletnej inventúre tak, že vytlačili zostavu založeného tovaru v počítači a túto porovnali so skutočným stavom v záložni. Takto zistili, že na založenom tovare je škoda vo výške asi 44 000.-Sk, išlo o tovar zo zlata, mobilné telefóny, veže. Ďalej skúmali hodnotu prepadaného tovaru t.j. tovaru, ktorý neprišli záložcovia včas vybrať a tento tovar už tvorí vlastníctvo žalovaného a na tomto tovare bola škoda vo výške viac ako 82 000.-Sk. Museli však platiť naďalej nájomné za užívanie priestorov, v ktorých prevádzkovali záložňu a to aj počas výpovednej doby 1000.-Sk mesačne. Museli zaplatiť pokutu 11 0000.-Sk za predčasné ukončenie nájmu. Okrem toho zaplatili sumu 8300.-alebo 8600.-Sk za práce pri balení a prenášaní tovaru, ako aj samotného trezoru z H. X. do D.. Takto uvedená hodnota tovaru bola hodnotou záložne, v skutočnosti tento tovar mohli predať so ziskom a tento ušlý zisk predstavuje 40 000.-Sk. Tovar sa zakladal v záložni za 1/3 -inu jeho skutočnej hodnoty. V čase, keď likvidovali záložňu v H. X. vyhládala ich v záložni žalobkyňa 1. a povedala mu, že nakoľko robí na polícii vie, že keby sa uviedla nižšia výška škody, žalobca by mohol ostať doma a nemusel by nastúpiť výkon trestu odňatia slobody. V takom prípade by mohli skôr nahradiť spolu so žalobcom na 2.mieste spôsobenú škodu. Pri následnom stretnutí v XL bare v D. žalobkyňa na 1.mieste naďalej trvala na tom, aby konateľ žalovaného postupoval tak, ako sa dohodli, t.j. aby na polícii uviedli nižšiu sumu spôsobenej škody, ako bola v skutočnosti spôsobená. Žalobkyňa na 1.mieste sa snažila ovplyvniť jeho rozhodnutie a rozhodnutie jeho brata aj tým, že majú malé deti, ktoré majú radi žalobcu na 2.mieste a čo bude s deťmi, ak by žalobca na 2.mieste nastúpil výkon trestu odňatia slobody. Vyhlásil, že nepredniesol žiaden výrok ohľadne maloletých detí žalobcov na 1.a 2.mieste.

Súd vypočul žalobcov na 1.a 2.mieste, konateľa žalovaného, vykonal dokazovanie výsluchov svedkov G. O., B. P., P. P., F. P., P. Q., konštatovaním obsahu písomnej žaloby, notárskej zápisnice číslo N 645/2008,Nz 54316/2008 z 03.12.2008 spísanej JUDr. Martou Jurinovou notárkou v Lučenci, zoznamu tovaru podľa vykonanej inventúry v záložni v Rimavskej Sobote a vyčíslenia vzniknutej škody, oboznámil

sa s obsahom spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn.3T/31/2009 a dospel k týmto skutkovým a právnym záverom:

Žalobca na 2.mieste v dobe od 01.07.2008 do 28.11.2008 bol zamestnaný u žalovaného ako pracovník záložne v H. X.. V uvedenom období spôsobil pre žalovaného škodu odcudzením založeného a prepadnutého tovaru, odcudzením pokladničnej hotovosti, ako aj vyčíslením ďalšej škody škodu vo výške 230 463,90 Sk (7650.-Sk) (č.l.27-33).

Konateľ žalovaného po dohode so žalobkyňou na 1. mieste v trestnom oznámení a pri výsluchu v trestnom konaní uviedol škodu vo výške 2550,-Eur.

Trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota z 13.03.2009 sp.zn. 3T/31/09 bol žalobca na 2.mieste uznaný vinným za to, že ako zamestnanec žalovaného samotnou zodpovednosťou v dobe od 05.10.2008 do 26.10.2008 v záložni v H. X. na ul. W. číslo XXXX odcudzil šperky zo zlata a pokladničnú hotovosť, čím spôsobil uvedenej spoločnosti škodu vo výške 2550.-Eur. Tým spáchal prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmienčným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na 18 mesiacov.

Ďalšie dokazovanie vykonané súdom bolo zamerané na zistenie okolností podpísania notárskej zápisnice z 03.12.2008 spásanej JUDr. Martou Jurinovou notárkou v Lučenci zo strany žalobcov na 1. a 2.mieste, na vyhodnotenie obsahu notárskej zápisnice, ako aj na zistenie skutočnej výšky škody spôsobenej žalobcom na 2.mieste žalovanému.

Ako svedok pri rokovaní účastníkov konania pred podpisom notárskej zápisnice na stretnutí v XL bare v Lučenci bol prítomný P. Q.. Svedok uviedol, že žalobcovia boli informovaní o tom, že výška škody presahuje sumu 200 000.-Sk, ale žalobkyňa na 1.mieste mala obavu, že pri škode vyčíslenej v tejto výške žalobca na 2.mieste sa môže dostať do výkonu trestu odňatia slobody a preto sa žalobcovia na 1.a 2.mieste ako aj F. P. a F. P. sa dohodli na tom, že sa podpíše zápisnica u notára. Na ďalšie okolnosti veci sa nepamätal. Nepamätal sa na to, že by pri tomto rozhovore bola reč aj o malých deťoch. Žalobcovia na 1.2.mieste, ako aj bratia P. sa rozprávali v kľude, bez zvýšenia hlasu. Keď sa F. P. spýtal žalobcu na 2.mieste čo sa vlastne stalo, žalobca na 2.mieste odpovedal len "asi som sa zbláznil". Svedok ďalej uviedol, že v čase, keď sa vykonávala inventúra v záložni v H. X. prišiel do bytu žalobcov na 1.a 2.mieste, spýtoval sa kde sa môže nachádzať žalobca na 2.mieste, pričom žalobkyňa na 1.mieste vyslovila názor, že pravdepodobne bude pri svojich rodičoch v W.. Ďalej konštatoval, že prevádzka záložne bola otvorená krátku dobu, pretože predtým bola prevádzkovaná na poschodí tej istej budovy, potom sa sťahovali na prízemie. Museli vykonať stavebné úpravy na nehnuteľnosti osadením mreží a podobne. Túto záložňu už nemohli ďalej prevádzkovať v H. X., lebo ľudia sa im vyhrážali, mali tam uložené zlaté veci, rodinné šperky a podobne a tieto sa stratili. Toto konanie žalobcu na 2.mieste malo pre záložňu likvidačné účinky. Ľudia im telefonovali aj neskôr a to aj do D. kvôli svojim veciam, ktoré mali založené v záložni (č.l.50).

Žalobcovia navrhli vypočúť svojich príbuzných, pričom G. O., syn žalobkyne na 1.mieste (č.l.45) uviedol, že niekedy v roku 2008 žalobca na 2.mieste mal spôsobiť škodu na svojom pracovisku a keď sa žalobkyňa na 1.mieste vrátila z D., kde sa mala stretnúť s majiteľmi žalovaného, tak bola vystrašená, klepala sa, lebo bola pod nátlakom. Mali sa jej vyhrážať, že vedia, kde on, ako aj ďalšie deti žalobcov chodia do školy. Žalobca na 2.mieste mal odcudziť 70 000.-Sk, ale v zápisnici bola uvedená vyššia suma.

Svedkyňa B. P., matka žalobcu na 2.mieste k veci uviedla, že žalobkyňa na 1.mieste asi pred 5 rokmi jej telefonovala, že žalobca na 2. mieste zobral nejaké peniaze v práci a tieto použil pri hre na automatoch. Žalobcovia na 1.a 2.mieste sa mali dohodnúť s majiteľmi záložne na vrátení odcudzených peňazí a neskôr však žalobkyňa na 1.mieste tvrdila, že majitelia záložne žiadali inú sumu, akú žalobca mal odcudziť. Nakoniec však podpísali dohodu na vyššiu sumu požadovanú majiteľmi záložne preto, aby žalobca na 2.mieste nešiel do výkonu trestu odňatia slobody. Pri najbližšej návšteve žalobcov žalobcovia im povedali, že museli podpísať listinu, z ktorej vyplýva, že majú povinnosť zaplatiť vyše 200 000.-Sk a tvrdili, že listinu podpísali preto, lebo sa zľakli a nemali inú možnosť. Uviedli, že dohodu podpísali preto, lebo mali strach z toho, že majitelia záložne ublížia ich deťom (č.l.46).

Svedok P. P., otec žalobcu na 2.mieste vypovedal, že asi pred 5 rokmi boli na návšteve u žalobcov a videl, že žalobkyňa je psychicky na tom zle, lebo musela podpísať nejakú listinu. Obaja žalobcovia tvrdili, že majitelia záložne sa im vyhrážali, že ak nepodpíšu dohodu o zaplatení sumy 200 000.-Sk, tak žalobca na 2.mieste sa dostane do výkonu trestu odňatia slobody a pre prípad, že sa škoda neuhradí, vedia kde chodia ich deti do školy (č.I.46).

Svedok F. P. (č.I.40) v roku 2008, keď náhodne prechádzal H. X. zistil, že záložňa je zatvorená hoci išlo o pracovnú dobu. Túto okolnosť oznámil bratovi F. P. a ten spolu s P. Q. v najbližších dňoch prišli do H. X. zisťovať, čo sa stalo. Svedok tam prítomný nebol, ale od F. P. vie, že museli násilím otvoriť dvere a tak vošli do záložne. V záložni chýbal tovar zo zlata, ako aj celá hotovosť. Žalobca na 2.mieste mal vypnutý telefón a nemohli s ním nadviazať kontakt. Asi po týždni mu telefonoval žalobca na 2.mieste, ktorý uviedol, že je mu ľúto čo sa stalo a chce sa s nimi stretnúť. Stretli sa v XL bare v D., kde ich žalobkyňa na 1.mieste žiadala, aby neuviedli vyššiu škodu spôsobenú žalobcom na 2.mieste ako sumu 70 000.- až 75 000.- Sk, lebo žalobca na 2.mieste by potom skončil vo väzení. Spolu s bratom pristúpili na tento návrh žalobkyne na 1.mieste a pred orgánmi polície neuviedli celú škodu spôsobenú žalobcom na 2.mieste. Keď oznámili žalobcom skutočnú výšku spôsobenej škody, títo nemali žiadne námietky voči sume 230 000.-Sk. Následne svedok vyhľadal JUDr. Jurinová, notárku v Lučenci, odovzdal jej listiny potrebné na spísanie notárskej zápisnice a v ďalší deň potom notársku zápisnicu u notárky aj podpísali. Pri rozhovore v XL bare žalobcovia na 1.a 2.mieste uviedli, že majú maloleté deti a preto žiadajú majiteľov záložne, aby uviedli nižšiu výšku skutočnej škody, aby žalobca na 2.mieste mohol ostať doma a starať sa o deti. Svedok jednoznačne odmietol akúkoľvek možnosť vyhrážok z ich strany žalobcom na 1.a 2.mieste.

Žalovaný pripojil k spisu zoznam prepadnutého tovaru k 31.10.2008, ďalej zoznam tovaru viazaného zmluvou ku dňu 31.10.2008, ako aj vyčíslenie vzniknutej škody, ktorá je vyčíslená sumou 230 463,90 Sk (7650.-Eur) nasledovne:

Škoda na založenom tovare 1467,17 Eur, škoda na prepadnutom tovare 2745,13 Eur, odcudzená hotovosť 1287,69 Eur, nájomné 33,19 Eur za obdobie od zatvorenia záložne do jej vysťahovania, ďalej pokuta za okamžité vypovedanie nájomnej zmluvy 365,13 Eur, náklady spojené s rozmontovaním regálov a presťahovanie zariadenia a vybavenia záložne vrátane trezoru do D. 276,91 Eur, škoda v podobe ušlého zisku predstavuje 1474,76 Eur.

Z obsahu spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn.3T/31/2009 vyplýva, že poškodený ,ako aj obvinený vypovedali o výške škody obvineným t.j. žalobcom na 2.mieste v sume 2550.-Eur.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k jednoznačnému záveru, že žalobu žalobcov voči žalovanému je potrebné zamietnuť z nasledovných dôvodov:

Žalobcovia v priebehu konania menili svoje stanovisko v otázke, kvôli čomu sa im mali majitelia záložne vyhrážať. Kým v žalobe uviedli, že trvali na podpise uznania dlhu (č.I.4) na pojednávaní konanom 22.09.2013 (č.I.41) podľa výpovedí oboch žalobcov, majitelia záložne sa im mali vyhrážať pre prípad, ak nevyplatia im sumu 70 000.-až 75 000.-Sk. Zo stanoviska žalobcov na 1.a 2.mieste vyslovenom naposledy teda vyplýva, že majitelia záložne sa im mali vyhrážať kvôli jednotlivým splátkam úhrady dlhu a nie kvôli podpisu uznania dlhu pred notárkou JUDr.Jurinovou.

Je potrebné zdôrazniť, že medzi účastníkmi konania došlo k dohode o uznaní dlhu a spísaní notárskej zápisnice. K vyhotoveniu notárskej zápisnice N 645/2008,Nz 54315/2008 na Notárskom úrade JUDr. Marty Jurinovej v Lučenci došlo až ďalšieho dňa, alebo v nasledujúcich dňoch to znamená, že žalobcovia mali dostatok možností uchádzať sa o ochranu zo strany príslušných štátnych orgánov, pokiaľ by sa cítili akokoľvek ohrození zo strany majiteľov záložne. K podpisu notárskej zápisnice sa však dostavili dobrovoľne a na Notárskom úrade JUDr. Marty Jurinovej notársku zápisnicu podpísali bez akéhokoľvek nátlaku.

Je potrebné pripomenúť, že pokiaľ žalovaný ako poškodený v trestnom konaní a žalobca na 2.mieste ako obvinený v trestnom konaní uvádzali výšku škody spôsobenej žalobcom na 2.mieste v sume 76 821.-Sk (2550.-Eur), uvádzali len výšku odcudzenej hotovosti a škody spôsobenej na veciach zo zlata, pričom výška tejto škody bola takto zhodne určená účastníkmi konania, avšak žalovaný oprávnenne zahrnul

neskôr do výšky spôsobenej škody aj náklady spojené s prevážaním tovaru a zariadenia zo Záložne v H. X. do D., vyplatené penále za predčasné ukončenie nájomnej zmluvy, boli vykonané stavebné práce na nehnuteľnosti v ktorej bola prevádzkovaná záložňa a žalovaný utrpel škodu na ušlom zisku.

Žalobca na 2.mieste spôsobil žalovanému škodu úmyselne.

Podľa § 442 odsek 1 Občianskeho zákonníka, zákona číslo 40/1964 Zb. v znení zmien a doplnkov, uhrádza sa skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo(ušlý zisk).

Majitelia záložne preto oprávnené vyčíslili majetkovú škodu spôsobenú konaním žalobcu na 2.mieste sumou 7650.-Eur.

Je potrebné pripomenúť, že rozhodnutie účastníkov konania uvádzať pred orgánmi polície nižšiu sumu výšky škody než aká bola v skutočnosti spôsobená jednoznačne slúži záujmom žalobcu na 2.mieste, ktorému bol takto uložený miernejší trest ako v prípade, keby bola uvedená škoda v plnej výške t.j. aj ušlý zisk žalovaného. Žalovanému nevznikla žiadna výhoda neuvedením plnej výšky spôsobenej škody.

Ďalej bolo potrebné žalobu žalobcov voči žalovanému zamietnuť aj z dôvodu preukázania, že v konaní žalovaného podľa tvrdenia žalobcov o vyvíjaní nátlaku na nich žalovaným za účelom podpísania notárskej zápisnice absentuje akýkoľvek racionálny moment správania sa žalovaného. Žalovaný totiž nepotreboval vyvíjať žiaden nátlak na žalobcov za účelom podpísania notárskej zápisnice, obsahom ktorej je uznanie dlhu a o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a exekúciou, pretože ako vyplýva z výsledku vykonanej inventúry v záložni v H. X., žalovaný mal možnosť v občianskoprávnom súdnom konaní preukázať výšku škody spôsobenej žalobcom na 2.mieste. Žalovaný svoj záujem na náhrade škody spôsobenej žalobcom na 2.mieste,teda mohol realizovať jednoduchým spôsobom podaním žaloby na súde. Z tohto hľadiska bolo potrebné vyhodnotiť výpovede žalobcov na 1.a 2.mieste o okolnostiach podpísania notárskej zápisnice z 03.12.2008 ako nepravdivé.

Vyhodnotením obsahu notárskej zápisnice spísanej 03.12.2008 na Notárskom úrade JUDr. Marty Jurinovej, so sídlom Lučenec, Štefana Moyzesa číslo 53 pod číslom N 645/2008, Nz 54315/2008 súd dospel k záveru, že notárska zápisnica aj po obsahovej stránke spĺňa zákonné požiadavky kladené na obsah takej zápisnice.

Podľa § 41 odsek 2 písm. c zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba právny dôvodov, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Skúmaná notárska zápisnica obsahuje právny záväzok žalobcov na 1.a 2.mieste, právny dôvod, ako aj špecifikáciu predmetu a času plnenia. Povinné osoby v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasili.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky ,predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 548 odsek 1 citovaného zákona, ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nespĺnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca na 2.mieste uznal existujúci dlh voči žalovanému a je vymedzený právny dôvod vzniku pohľadávky ako náhrada škody vo výške 230 463,90 Sk. Súd dospel k záveru, že ďalšia špecifikácia právneho dôvodu vzniku pohľadávky žalovaného voči žalobcom na 1. 2.mieste nebola potrebná, pretože ako vyplýva z vyhlásenia žalobcov na č.l.(48) okrem prejednávaného prípadu náhrady škody medzi účastníkmi konania neboli iné prípady súvisiace s náhradou škody.

Pri určení právneho postavenia žalobkyne na 1.mieste pri spisovaní notárskej zápisnice N/645/2008, Nz/54315/2008 notárkou JUDr. Martou Jurinovou je potrebné vychádzať zo samotného obsahu notárskej zápisnice. Z obsahu notárskej zápisnice vyplýva, že žalobkyňa na 1.mieste prevzala na seba záväzok spolu so žalobcom na 2.mieste uhradiť žalovanému jeho pohľadávku vo výške 230 463,90 Sk. Vznikol tak ručiteľský záväzok žalobkyne na 1.mieste ako spôsob zabezpečenia pohľadávky žalovaného.

Súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mohla spôsobiť neplatnosť označenej notárskej zápisnice, preto žalobu žalobcov na 1.a 2.mieste voči žalovanému v celom rozsahu zamietol.

K výpovedi svedkov X.X. O., B. P., P. P. je potrebné uviesť, že ide o najbližších príbuzných žalobcov na 1.a 2.mieste. Ich výpovede sú nepochybne ovplyvnené týmito rodinnými väzbami a navyše neboli prítomní pri rokovaní žalobcov 1.2. s majiteľmi záložne. Žalobkyňa na 1.mieste ťažko znášala konanie žalobcu na 2.mieste, ktorý spôsobil pre rodinu neriešiteľné finančné problémy. Je dôležité, že ani žalobcovia 1.2. ani ich príbuzní- svedkovia nemali záujem obrátiť sa o pomoc na políciu za dobu asi 5 rokov. Konatelia žalovaného pritom ani v čase, keď žalobcovia 1.2. prestali splácať svoju dlžobu nepodnikli voči žalobcom žiadne nezákonné kroky a svoju pohľadávku vymáhajú zákonným spôsobom, cestou súdneho exekútora.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že majitelia žalovaného sa nevyhrážali žalobcom na 1.a 2.mieste v súvislosti s podpísaním dohody o uznaní dlhu, pričom nemali ani dôvod tak konať, lebo voči žalobcom na 1.a 2.mieste sa domáhali len svojich zákonných nárokov uplatniteľných aj v občianskom súdnom konaní.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 142 odsek 1 O.s.p. na základe úspešnosti v konaní, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný ako úspešný účastník konania má nárok na náhradu trov ktoré mu v tomto konaní vznikli a spočívajú v trovách jeho právneho zastúpenia v sume 1226,90 Eur nasledovne:

5 úkonov právnej služby po 237,34 Eur a to prevzatie a príprava zastúpenia, zastupovanie na pojednávaní 16.04.2014, porada s klientom, zastupovanie na pojednávaní 22.09.2014, zastupovanie na pojednávaní 17.10.2014. K tomu je potrebné pripočítať režijný paušál 5x po 8,04 Eur.

Takto vyčíslené trovy právneho zastúpenia žalovaného súd v súlade s ustanoveniami § 10 odsek 1, § 10 odsek 2 a § 16 odsek 3 vyhl.č.655/2004 Z.z.“.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovatelia 1/ a 2/ odvolali a v odvolaní uviedli, že proti rozsudku okresného súdu podávajú prostredníctvom svojho splnomocneného advokáta v zákonnej lehote odvolanie a navrhujú, aby Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie alebo aby rozsudok Okresného súdu Lučenec zmenil, žalobe vyhovel a zaviazal odporcu na náhradu trov konania navrhovateľom 1/ a 2/.

Navrhovatelia 1/ a 2/ v odvolaní ďalej uviedli, že podávajú odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedli, že v konaní na súde prvého stupňa poukázali na dôvody neplatnosti uznania dlhu, pričom za jeden z dôvodov neplatnosti označili neexistenciu dlhu navrhovateľky 1/ Q. O. v čase uznania dlhu, ktorý mala mať voči odporcovi ALBION P. M., s. r. o. a to z titulu spôsobenia škody odcudzením hotovosti a vecí zo zlata vo výške 7 650,19 € (230 463,90 Sk). Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že pri určení právneho postavenia navrhovateľky 1/ dospel k záveru, že z obsahu notárskej zápisnice vyplýva, že navrhovateľka 1/ týmto prevzala na seba záväzok spolu s navrhovateľom 2/ uhradiť odporcovi sumu 230 463,90 Sk a takto vznikol ručiteľský záväzok, ako spôsob zabezpečenia pohľadávky odporcu. Právny názor prvostupňového súdu, ktorý uviedol, že z obsahu notárskej zápisnice vyplýva, že týmto navrhovateľka 1/ prevzala na seba záväzok navrhovateľa 2/ a tým vznikol ručiteľský záväzok navrhovateľky 1/, je nesprávny. Tento právny názor prvostupňového súdu je v rozpore so zákonom,

príčom nevychádza z vykonaného dokazovania, keď to, že by mala navrhovateľka 1/ prevziať na seba záväzok, resp. ručiť za záväzok odporcu 2/, netvrdil ani jeden z účastníkov konania.

Odporcovia 1/ a 2/ poukázali v odvolaní ďalej na ust. § 531 Občianskeho zákonníka a na ust. § 546 Občianskeho zákonníka a uviedli, že v konaní nebolo preukázané, že by zo strany navrhovateľky 1/ došlo k prevzatíu dlhu a ani k zabezpečeniu pohľadávky ručením, tak ako to uviedol prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Zdôraznili, že k platnosti takýchto úkonov zákon predpisuje písomnú formu, pričom navrhovateľa 1/ a 2/ takéto dohody nikdy neuzatvorili. Z obsahu notárskej zápisnice nevyplýva, že by týmto úkonom navrhovateľka 1/ prevzala dlh, alebo že by sa stala ručiteľom, pričom to ani uznaním dlhu nemohla urobiť, nakoľko to zákon nepripúšťa. Uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, je zabezpečovacím inštitútom, na základe ktorého nezaniká pôvodný záväzok a nevzniká nový záväzok; zakladá sa ním vyvrátiteľná právna domnienka, že dlh existoval v dobe keď k uznaniu došlo. Z uvedeného podľa navrhovateľov 1/ a 2/ vyplýva, že uznanie dlhu môže dlžník urobiť až vtedy, keď dlh vznikol, čo znamená, že navrhovateľka 1/ by musela mať dlh u odporcu už v čase podpísania uznania dlhu, čo však nemala. V prípade ak by sa navrhovateľka 1/ mala stať ručiteľom alebo by mala prevziať dlh tak ako to tvrdí okresný súd, musela by prevziať dlh alebo ručiteľský záväzok pred uznaním dlhu. Navrhovateľka 1/ v konaní preukázala, že v čase, keď došlo k uznaniu dlhu, nemala dlh voči odporcovi -spoločnosti ALBION P. M., s. r. o., z titulu spôsobenia škody odcudzením hotovosti a vecí zo zlata vo výške 230 463,90 Sk, čo potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi aj štatutárny zástupca odporcu a taktiež je preukázané, že navrhovateľka 1/ neprevzala dlh spolu s navrhovateľom 2/ a ani neprevzala na seba ručiteľský záväzok. Na základe uvedeného bolo v konaní preukázané, že záväzok navrhovateľky 1/ v sume 230 463,90 Sk voči odporcovi v čase jeho uznania neexistoval, preto je takýto právny úkon od počiatku neplatný.

V uvedenej súvislosti poukázali navrhovateľa 1/ a 2/ v odvolaní na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Obo/17/2010 zo dňa 23. 05. 2010 a uviedli, že v uvedenom rozhodnutí Najvyšší súd SR vyslovil zhodný právny názor, že ak bolo v konaní preukázané, že záväzok dlžníka v čase jeho uznania neexistoval, tak sú právne úkony dlžníka uznanie záväzku a tiež následný súhlas s vykonateľnosťou a exekúciou spísané formou notárskej zápisnice od počiatku neplatné. Navrhovateľa 1/ a 2/ v odvolaní ďalej uviedli, že ďalším dôvodom neplatnosti uznania dlhu, na ktorý navrhovateľa 1/ a 2/ poukazovali je neexistencia dlhu navrhovateľa 2/ Y.P. voči odporcovi ALBION P. M., s. r. o., vo výške 7 650 €, nakoľko navrhovateľ 2/ takúto škodu odporcovi nespôsobil a bol nútený spolu s navrhovateľkou 1/ uznať takúto výšku dlhu z dôvodu vyhrážok štatutárnych zástupcov odporcu a preto je právny úkon uznanie dlhu zo strany navrhovateľky 1/ a navrhovateľa 2/ vykonaný pod nátlakom odporcu neplatný. Zdôraznili, že trvajú na tom, že podpísali uznanie dlhu pod nátlakom, nakoľko zo strany vtedajšieho konateľa spoločnosti odporcu a jeho brata, terajšieho konateľa odporcu F. P., pred spísaním právneho úkonu - uznania dlhu bol na navrhovateľov 1/ a 2/ vyvíjaný nátlak uznať dlh vo výške 230 463,90 Sk a nie v skutočnej výške škody. Navrhovateľ 2/ uviedol, že trvá na tom, že odporcovi spôsobil škodu vo výške 76 821,--Sk a nie vo výške 230 463,90 Sk, ako je uvedené v uznaní dlhu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že škodu, ktorú si odporca zabezpečil uznaním dlhu, spôsobil ako zamestnanec odporcu navrhovateľ 2/, za čo bol aj právoplatne uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. V trestnom konaní sa orgány činné v trestnom konaní zaoberali aj výškou škody, ktorú mal navrhovateľ 2/ odporcovi spôsobiť, pričom na základe vykonaných dôkazov a oznámení výšky škody odporcom, ustálili túto škodu vo výške 2 550 € (76 821,--Sk). Odporca svojim podaním „Vyčíslenie vzniknutej škody“ zaslaným prvostupňovému súdu vyčíslił škodu, ktorú mu mal navrhovateľ 2/ spôsobiť svojim konaním. Podľa toho vyčíslenia mal navrhovateľ 2/ spôsobiť odporcovi škodu na odcudzenom tovare vo výške 4 212,30 € (126 900 Sk), odcudzením hotovosti vo výške 1 287,69 € (38 793 Sk), na nájomnom vo výške 33,19 € (1 000 Sk), z dôvodu pokuty za okamžité vypovedanie nájomnej zmluvy vo výške 365,13 € (11 000 Sk), z dôvodu nákladov spojených s prevážaním tovaru a zariadenia v sume 276,91 € (8 342,24 Sk) a na ušlom zisku v sume 1 474,69 € (44 426,66 Sk). Takéto vyčíslenie škody odporcom označili navrhovateľa 1/ a 2/ za účelové, nezakladajúce sa na pravde, pričom uviedli, že odporca takto vyčíslenú škodu nijako nepreukázal a to napriek tomu, že toto vyčíslenie je v rozpore s vyčíslením škody odporcom v trestnom konaní. Už len prvá položka, vyčíslená škoda na odcudzených veciach vo výške 4 212,30 € (126 900 Sk) je podľa navrhovateľov 1/ a 2/ v rozpore s dokazovaním. Pokiaľ odporca v konaní tvrdil, že navrhovateľ 2/ mal odcudziť tovar zo zlata, mobilné telefóny, veže a iné hnutelné veci v sume 4 212,30 €, tak takéto tvrdenie odporcu sa podľa navrhovateľov 1/ a 2/ nezakladá na pravde, pretože navrhovateľ 2/, tak ako uviedol odcudzil len zlaté šperky (nie ostatné hnutelné veci, ktoré uviedol odporca), pričom ich hodnota bola 1 327,75 € (40 000 Sk) až 1 493,72 € (45 000 Sk). Uvedené podľa navrhovateľov 1/ a

2/ vyplýva aj z trestného konania, kde štatutárny zástupca odporcu uviedol, že navrhovateľ 2/ mu mal spôsobiť škodu na odcudzených veciach zo zlata vo výške 1 427,33 € (43 000 Sk) a nie vo výške 4 212,30 € (126 900 Sk), tak ako to tvrdil v tomto konaní odporca. Pokiaľ svedkovia - bývalí a terajší štatutárni zástupcovia odporcu počas konania pred súdom prvého stupňa tvrdili, že to boli navrhovatelia 1/ a 2/, ktorí na stretnutí dňa 02. 12. 2008 požadovali, aby v trestnom konaní uviedli nižšiu škodu z toho dôvodu, aby navrhovateľovi 2/ v trestnom konaní bol uložený nižší trest (s ktorým tvrdením odporcu sa stotožnil aj prvostupňový súd), tak toto tvrdenie odporcu neobstojí, nakoľko je v rozpore s listinným dôkazmi, pričom odporca ešte pred tým - v trestnom oznámení zo dňa 29. 10. 2008 uviedol, že po vykonaní predbežnej inventúry zistil, že mu bola spôsobená škoda vo výške približne 2 655,50 € (80 000,--Sk). To znamená, že odporca v trestnom oznámení uviedol ako skutočnú škodu na odcudzených veciach sumu cca 1 493,72 € (45 000,--Sk) a nie sumu 4 182,43 € (126 000,-- Sk) ako tvrdil v konaní pred súdom prvého stupňa. V uvedenej súvislosti navrhovatelia 1/ na 2/ v odvolaní uviedli, že jedným z dôvodov prečo došlo zo strany navrhovateľov 1/ a 2/ k uznaniu dlhu z titulu náhrady škody vo výške 7 650 € (230 463,90 Sk) bolo to, že terajší štatutárny zástupca odporcu sa vyhrážal navrhovateľom 1/ a 2/ a teda uznanie dlhu podpísali len z toho dôvodu, že sa báli vyhrážok štatutárnych zástupcov odporcu. Uvedené skutočnosti uviedli pred prvostupňovým súdom aj svedkovia G. O., B. P. a P. P., pričom nemožno súhlasiť s okresným súdom, že títo svedkovia sú nedôveryhodní a ovplyvnení rodinnými vzťahmi. Svedkovia boli poučení podľa § 126 OSP, to znamená boli poučení vypovedať pravdu a nič nezamlčovať. Takýto postup súdu keď vyhlásil, že svedkovia sú ovplyvnení rodinnými vzťahmi a tým nedôveryhodní nepovažujú navrhovatelia 1/ a 2/ za správny a to aj s poukazom na to, že prvostupňový súd podľa navrhovateľov 1/ a 2/ nekriticky považoval za dôveryhodnú svedeckú výpoveď svedka P. Q., ktorý je pracovníkom odporcu.

Navrhovatelia 1/ a 2/ v odvolaní zdôraznili, že dostatočne preukázali, že uznanie dlhu nevykonali slobodne, ale pod nátlakom zástupcov odporcu a preto sú tieto právne úkony neplatné podľa § 37 ods. 1/ Občianskeho zákonníka. V konaní poukázali na dôvod neplatnosti uznania dlhu aj z toho dôvodu, že uznanie dlhu navrhovateľov 1/ a 2/ neobsahuje obligatórny znak, právny dôvod dlhu. Uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka musí mať zákonom predpísané náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí uznania dlhu je určenie jeho právneho dôvodu, pričom právny dôvod dlhu musí byť jasný a určitý. Z uvedeného vyplýva, že právny dôvod dlhu musí byť tak určený, že musí byť jednoznačne identifikovaný, aby nebol zameniteľný s inou pohľadávkou veriteľa voči tým istým dlžníkom. V prípade ak uznanie dlhu neobsahuje právny dôvod dlhu, resp. obsahuje nedostatočné uvedenie dôvodu dlhu, tak takýto právny úkon je neurčitý a jedná so o neplatný právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Určitosť prejavu vôle uznať dlh čo do dôvodu a výšky, musí jednoznačne vyplývať z obsahu listiny na ktorej je zaznamenaný. Určitosť písomného prejavu vôle nemôže vzbudzovať dôvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u tretích osôb. V uvedenej súvislosti navrhovatelia 1/ a 2/ uviedli, že namietajú, že v uznaní dlhu zo dňa 03. 12. 2008, v ktorom navrhovatelia 1/ a 2/ uznali dlh voči odporcovi v sume 7 650,- € je právny dôvod dlhu tak ako je uvedený (náhrada škody) neurčitý, nakoľko nie je jednoznačne identifikovateľný, akú náhradu škody navrhovatelia 1/ a 2/ uznali. Nemožno sa stotožniť s tvrdením prvostupňového súdu, že právny dôvod dlhu, ako náhrada škody vo výške 7 650 € (230 463,90 Sk) postačuje, pričom ďalšia špecifikácia nebola potrebná, nakoľko medzi navrhovateľmi 1/ a 2/ a odporcom neboli iné prípady súvisiace s náhradou škody. Takéto závery súdu nevyplývajú s vykonaného dokazovania. Uviedli, že štatutárny zástupca odporcu vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že navrhovateľka mala u odporcu dlh za prepadaný tovar v celkovej sume 106,22 € (3 200,--Sk). V konaní taktiež navrhovatelia 1/ a 2/ predložili listinný dôkaz čestné prehlásenie zo dňa 03. 12. 2008, v ktorom sa navrhovateľ 2/ zaviazal uhradiť škodu vo výške 2 550 € (76 821,30 Sk) odporcovi v splátkach.

Z uvedených skutočností je podľa navrhovateľov 1/ a 2/ zrejmé, že odporca mal voči navrhovateľom 1/ a 2/ viacero pohľadávok, pričom v uznaní dlhu nie je právny dôvod jasne určený a identifikovateľný, nakoľko nie je nepochybne určené, ktoré dlhy alebo škodu navrhovatelia 1/ a 2/ čo do dôvodu a výšky uznávajú. Zdôraznili, že trvajú na tom, že právny dôvod dlhu v uznaní dlhu nie je uvedený tak, aby nebol zameniteľný s inou pohľadávkou odporcu voči navrhovateľom 1/ a 2/ a preto je neurčitý.

Navrhovatelia 1/ a 2/ v odvolaní poukázali ďalej na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo 116/2009 zo dňa 27. 10. 2010, kde najvyšší súd vyslovil právny názor: „K platnosti právneho úkonu uznania dlhu, okrem písomnej formy a všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony je potrebné, aby dlžník vyjadril prísľub zaplatiť dlh, uviedol dôvod jeho vzniku a výšku v akom dlh uznáva. K tomu treba dodať, že ak viacerí dlžníci majú voči veriteľovi niekoľko dlhov, a teda uznávajú viac dlhov,

musí byť nepochybné určené, ktoré jednotlivé dlhy jednotliví dlžníci, čo do dôvodu a výšky uznávajú a sľubujú zaplatiť". V závere odvolania navrhovateľa 1/ a 2/ uviedli, že navrhujú, aby Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alebo aby rozsudok Okresného súdu Lučenec zmenil, žalobe vyhovel tak, že určí, že právne úkony navrhovateľov 1/ a 2/ a to uznanie dlhu a súhlas dlžníka s exekúciou a vykonateľnosťou spísané vo forme notárskej zápisnice č. N 645/2008, Nz 54315/2008, na Notárskom úrade v Lučenci, JUDr. Martou Jurinovou, notárkou so sídlom Notárskeho úradu v Lučenci dňa 03. 12. 2008, sú od počiatku neplatné a zaviazajú odporcu na náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľov 1/ a 2/ v prvostupňovom konaní v sume 1 353,15 € na účet právneho zástupcu navrhovateľov 1/ a 2/. Ďalej uviedli, že žiadajú, aby bol odporca zaviazaný nahradiť navrhovateľom 1/ a 2/ trovy právneho zastúpenia navrhovateľov 1/ a 2/ v odvolacom konaní v sume 245,38 €, na účet právneho zástupcu navrhovateľov 1/ a 2/.

K obsahu odvolania navrhovateľov 1/ a 2/ sa odporca vyjadril v podaní zo dňa 09. 02. 2015 kde uviedol, že odkaz na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 17/2010 zo dňa 23. 05. 2010 nie je na mieste, nakoľko tento vychádza z úplne iného skutkového stavu veci, kde bola vyslovená neplatnosť právneho úkonu uznania dlhu pre jeho rozpor s ustanoveniami § 37 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v konaní sp. zn. 5Obo 17/2010 bolo predmetom zmluvy o prevzatí dlhu medzi pôvodným a novým dlžníkom prevzatie neexistujúceho dlhu na strane pôvodného dlžníka, teda nemožnosť plnenia na strane nového dlžníka. Následným uznaním dlhu nový dlžník uznal evidentne neexistujúci dlh a v konaní uniesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažuje podľa ust. § 531 Občianskeho zákonníka. V tejto prejednávanej veci však navrhovateľka 1/, podľa názoru odporcu, toto dôkazné bremeno neunesla. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ďalej uviedol, že podanou žalobou sa navrhovateľia 1/ a 2/ domáhali určenia neplatnosti sporného uznania dlhu, teda nie neexistencie dlhu, čoho by sa podľa názoru odporcu v samostatnom súdnom konaní ani nemohli domáhať, keďže nie je možné domáhať sa svojich práv v samostatnom súdnom konaní ak je možné sa ich domáhať v inom prebiehajúcom konaní, kde by táto otázka mohla byť posudzovaná ako predbežná otázka. Keďže notárska zápisnica, ktorá sporný hmotnoprávny právny úkon uznania dlhu obsahuje je exekučným titulom a vedie sa na jej základe už aj exekučné konanie, tak podľa názoru odporcu, pokiaľ navrhovateľka 1/ tvrdí, že jej dlh voči odporcovi neexistuje, mala sa tohto svojho práva domáhať v príslušnom exekučnom konaní napr. podaním námietok voči upovedomeniu o začatí exekúcie. Z početnej judikatúry ohľadne uznania neexistujúceho dlhu vyplýva, že táto skutočnosť sama osebe nemá za následok neplatnosť právneho úkonu uznania dlhu. Tak tomu je aj v prípade neexistencie uznaného dlhu, ktorá nerobí právny úkon uznania dlhu neplatným, nakoľko v dôsledku konštrukcie vyvrátiteľnej právnej domnienky založenej ust. § 558 Občianskeho zákonníka spočíva dôkazné bremeno ohľadom neexistencie dlhu na dlžníkovi. V opačnom prípade, ak by platilo, že nemožno platne uznať neexistujúci dlh, by účinky uznania dlhu vôbec nenastali, čo by znamenalo, že dôkazné bremeno ohľadom neexistencie dlhu by nikdy neniesol dlžník, naopak veriteľ by musel vždy, dovoľávajúc sa uznania dlhu, preukazovať existenciu uznaného dlhu, a teda aj ako predpoklad k uplatneniu jeho účinkov (rozsudok NS ČR sp. zn. 32 Odo 1323/2004 zo dňa 21. júna 2005). Pri posudzovaní danej prejednávanej veci súd musí podľa odporcu vychádzať z právnej domnienky založenej ust. § 558 Občianskeho zákonníka a uznaný dlh považovať za existujúci až do doby, kým mu nebude predložený dôkaz o opaku. Pozitívne riešenie otázky, či účastník konania uniesol dôkazné bremeno ohľadom neexistencie záväzku alebo nie, nemôže byť však založené na samotnom popretí skutočnosti, o ktorej existencii platí vyvrátiteľná domnienka, nakoľko akceptácia takéhoto názoru by vo svojej podstate popierala zmysel inštitútu vyvrátiteľnej domnienky. Teória procesného práva podmieňuje v tomto smere úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien, jednak bremena tvrdiť určité skutočnosti (bremeno tvrdenia), ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremena tieto skutočnosti preukázať (dôkazné bremeno). Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukázania je § 120 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka konania väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Navrhovateľka 1/ neprodukovala v konaní pred prvostupňovým súdom ani jeden dôkaz o tom, že by jej dlh voči odporcovi neexistoval. Čo sa samotnej výšky uznaného dlhu týka, tu platí v zásade rovnaká argumentácia ako pri namietaní neexistencie uznaného dlhu len s tým rozdielom, že sa namietala neexistencia časti uznaného dlhu. Keďže samotná neexistencia uznaného dlhu nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu uznania dlhu, tak ani prípadná čiastočná neexistencia dlhu ju spôsobiť nemôže. Navrhovateľia sa ničoho iného ako vyslovenia neplatnosti sporných právnych úkonov v konaní

nedomáhali, je teda podľa odporcu právne irelevantné zaoberať sa dokazovaním správnej výšky dlhu navrhovateľov.

Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľov, že považujú sporné právne úkony za neplatné aj z toho dôvodu, že mali byť z ich strany urobené pod nátlakom, a teda sú v rozpore s ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že sa plne stotožňujeme s argumentáciou prvostupňového súdu, ktorý na vyriešenie tejto otázky vykonal dostatočné dokazovanie, pričom dospel k záveru, že odporcovi vyvíjanie akéhokoľvek nátlaku na navrhovateľov nemohlo priniesť ošoh, jediný ošoh z podpisu spornej notárskej zápisnice mohli mať navrhovatelia. Navrhovatelia ani ohľadom tohto svojho tvrdenia neuniesli dôkazné bremeno a toto tvrdenie zostalo len v polohe ich tvrdenia. Nepredložili súdu jediný priamy dôkaz o tom, že by k vyvíjaniu akéhokoľvek nátlaku zo strany odporcu na nich skutočne došlo. Aj časový odstup s akým bola žaloba podaná naznačuje, že ide o účelové tvrdenie navrhovateľov v snahe privodiť si priaznivé rozhodnutie vo veci samej a vyhnúť sa tak prebiehajúcej exekúcii. Tiež sa navrhovateľom nepodarilo v prvostupňovom konaní dôveryhodným spôsobom vysvetliť prečo sa zrazu zbavili strachu z toho, že by odporca svoje prípadné vyhrážky uskutočnil a nabrali odvalu na podanie žaloby.

Pokiaľ navrhovatelia za ďalší dôvod neplatnosti sporného uznania dlhu označili nedostatočne vymedzený právny dôvod vzniku uznaného dlhu, tak podľa odporcu v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto písomne uzná, že zaplatí svoj dlh určený čo dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že nemajú voči sebe žiadne iné pohľadávky ani záväzky z titulu inej náhrady škody ako tejto. Preto je aj právny dôvod vzniku pohľadávky odporcu v notárskej zápisnici špecifikovaný dostatočne tak, aby nebol zameniteľný so žiadnym iným.

V závere vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľov 1/ a 2/ odporca uviedol, že podľa jeho názoru v súdnom konaní vedenom na základe žaloby podanej podľa ust. § 80 písm. c) OSP, nie je možné domáhať sa určenia neplatnosti súhlasu dlžníka s exekúciou a vykonateľnosťou notárskej zápisnice, pretože povinnosť plnenia na základe notárskej zápisnice možno charakterizovať ako plnenie, ktoré má svoj základ v procesnom práve, teda bez vzťahu na hmotnoprávny titul. Notárska zápisnica so súhlasom s jej vykonateľnosťou má povahu verejnej listiny a ako každá verejná listina aj notárska zápisnica osvedčuje pravdivosť údajov v nej uvedených až do doby, pokiaľ nie je preukázaný opak. Aj pri posudzovaní notárskej zápisnice sa preto uplatňuje tzv. prezumpcia správnosti. Notárska zápisnica je spôsobilým exekučným titulom vtedy, ak mimo formálnych podmienok vykonateľnosti spĺňa podmienky materiálnej vykonateľnosti. Jednou z podmienok materiálnej vykonateľnosti je, aby notárska zápisnica obsahovala právny záväzok, stanovenie konkrétnej povinnosti zo záväzkového právneho vzťahu, vzniknutej na základe určitej právnej skutočnosti, ďalšími náležitosťami notárskej zápisnice sú označenie oprávnenej osoby, povinnej osoby, právneho dôvodu, predmetu a času plnenia a súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Notárska zápisnica musí obsahovať aj samotný hmotnoprávny úkon. Dohoda oprávnenej osoby a povinnej osoby obsiahnutá v notárskej zápisnici, ktorá vyjadruje súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, nemá hmotnoprávnu povahu; ide o jednu z náležitostí, ktorú musí notárska zápisnica obsahovať, aby bola z materiálneho hľadiska vykonateľná (aby bola exekučným titulom). Táto dohoda oprávnenej a povinnej osoby teda nemá sama osebe za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností účastníkov právneho vzťahu. Exekučný súd pri posudzovaní vykonateľnosti zápisnice posudzuje či sú dané formálne a materiálne predpoklady, preto otázku jej vykonateľnosti a teda otázku naplnenia formálnych a materiálnych predpokladov notárskej zápisnice môže posudzovať iba exekučný súd (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. 11. 2010, sp. zn. 3Cdo 63/2009).

Na základe uvedených skutočností odporca navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania v celkovej výške 245,73 €.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľov 1/ a 2/, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo vzťahu k navrhovateľovi 2/ podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil; vo vzťahu k navrhovateľke 1/ rozsudok okresného súdu podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že určil, že právne úkony navrhovateľky 1/ a to uznanie dlhu a súhlas s exekúciou a vykonateľnosťou notárskej zápisnice, spísané dňa 03. 12.

2008 vo forme notárskej zápisnice č. N 645/2008, Nz 54315/2008 JUDr. Martou Jurinovou, notárkou so sídlom Notárskeho úradu v Lučenci, sú od počiatku neplatné. V nadväznosti na uvedené odvolací súd podľa ust. § 220 OSP zmenil aj výrok o trovách prvostupňového konania tak, že podľa ust. § 142 ods. 2 OSP žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov okresného súdu z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľov 1/ a 2/, ktorí v odvolaní namietali, že a) v čase uznania dlhu žiadny dlh navrhovateľky 1/ voči odporcovi neexistoval, b) neexistoval dlh navrhovateľa 2/ voči odporcovi vo výške 7 650 €, nakoľko navrhovateľ 2/ takúto škodu odporcovi nespôsobil, c) uznanie dlhu vo forme notárskej zápisnice podpísali navrhovatelia 1/ a 2/ pod nátlakom, d) uznanie dlhu neobsahuje obligatórny znak a to právny dôvod dlhu.

Výzvou zo dňa 18. 03. 2016 vyzval odvolací súd navrhovateľov 1/ a 2/ a odporcu, aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadrili k možnému použitiu (aplikácii) ust. § 40 a § 41 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k navrhovateľke 1/, pretože tak vo vzťahu k ručeniu navrhovateľky 1/ (§ 546 OZ) ako aj vo vzťahu k prevzatíu dlhu (§ 531 OZ), resp vo vzťahu k pristúpeniu záväzku (§ 533 OZ) nebola dodržaná zákonom vyžadovaná forma (keďže uznanie dlhu navrhovateľkou 1/ okresný súd správne posúdil ako neplatné, vzhľadom k tomu, že navrhovateľka 1/ nebola dlžníčkou odporcu).

Navrhovatelia 1/ a 2/ reagovali na predmetnú výzvu odvolacieho súdu v podaní zo dňa 29. 03. 2016 tak, že uviedli, že zotrávajú na dôvodoch svojho odvolania ako aj na svojich tvrdeniach uvedených v odvolaní a k možnému použitiu ust. § 40 ods. 1 a § 41 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k navrhovateľke 1/ poukázali na čl. I. svojho odvolania zo dňa 24. 11. 2014, kde argumentovali tým, že v čase uznania dlhu neexistoval žiadny dlh navrhovateľky 1/ voči odporcovi.

Odporca v reakcii na výzvu odvolacieho súdu v podaní zo dňa 06. 04. 2016 uviedol, že podanou žalobou sa navrhovatelia 1/ a 2/ domáhali určenia neplatnosti právnych úkonov uznaniu dlhu a súhlasu dlžníka s exekúciou a vykonateľnosťou notárskej zápisnice a nie vyslovenia neplatnosti právneho úkonu či už ručenia, prevzatia dlhu alebo pristúpenia k záväzku. Keďže súd je viazaný žalobným návrhom, podľa názoru odporcu, v konaní je potrebné sa zaoberať otázkou platnosti tých právnych úkonov, ktoré vo svojej žalobe označili navrhovatelia 1/ a 2/, teda tých, ktoré sú obsiahnuté vo vyššie uvedenej notárskej zápisnici. Pokiaľ ide o právne úkony ručenia alebo pristúpenia k dlhu, bolo by možné podľa odporcu s otázkou ich platnosti sa zaoberať ako s predbežnou, prejudiciálnou otázkou, ak by mala význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Navrhovatelia 1/ a 2/ však v konaní netvrdili, že navrhovateľka 1/ pristúpila k dlhu navrhovateľa 2/, alebo že by zaň ručila, a tiež sa ani nedovolávali neplatnosti týchto právnych úkonov. Takto vzťah medzi navrhovateľmi 1/ a 2/ v odôvodnení svojho rozsudku právne posúdil len súd prvého stupňa. Keďže občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia, účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia len uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd teda skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu navrhovateľom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Navrhovateľka 1/ počas konania okrem iného tvrdila, že ona sama dlh voči odporcovi nemala, že uznanie dlhu urobila pod nátlakom, a teda tento právny úkon je neplatný. Motív, ktorý mohol navrhovateľku 1/ podľa odporcu viesť k uznaniu dlhu naznačil vo svojej výpovedi štatutárny zástupca odporcu na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 17. 10. 2014 kde uviedol, že pripúšťa aj tú možnosť, že navrhovateľka 1/ sa mohla spolu s navrhovateľom 2/ podieľať na vzniku spôsobenej škody, lebo peniaze, ktoré navrhovateľ 2/ zo záložne odcudzil a tiež peniaze pochádzajúce zo speňažovania vecí odcudzených zo záložne, zrejme minuli spolu. Podľa názoru odporcu navrhovateľka 1/ podpísala uznanie dlhu z toho dôvodu, že sama za vznik škody cítila zodpovednosť, pričom pri jednaní o tom, akým spôsobom vzniknutú škodu navrhovateľa 1/ a 2/ odporcovi nahradia, bola v tomto smere vždy iniciatívna práve navrhovateľka 1/ a aj ona prosila štatutárneho zástupcu odporcu, aby to urobili tak, aby navrhovateľ 2/ nešiel do „basy“. Túto okolnosť potvrdil aj svedok P. Q.. V závere odpovede na výzvu odvolacieho súdu odporca uviedol, že v prípade ak by odvolací súd rozhodoval o náhrade trov odvolacieho konania, tak si uplatňuje okrem trov odvolacieho konania vyčíslených v písomnom podaní

zo dňa 09. 02. 2015, aj náhradu trov za spísanie vyjadrenia zo dňa 06. 04. 2016 v celkovej výške 245,92 €.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi. Zabezpečuje uznaný záväzok tým, že v dôsledku ním založenej právnej domnienky zvyhodňuje postavenie veriteľa. Domnienka existencie dlhu je vyvrátielná, to znamená, že aj dlžník, ktorý svoj dlh uznal môže namietat, že dlh (voči nemu) nevznikol, alebo že v čase uznania už netrval. V danom prípade navrhovateľka 1/ tvrdila, že uznala neexistujúci dlh, pretože ona voči odporcovi žiadny dlh nemala a teda tvrdila, že jej dlh voči odporcovi nevznikol. Z dôkazov predložených v konaní vyplýva, že dlžníkom voči odporcovi bol len navrhovateľ 2/ a to z titulu škody, ktorú spôsobil odporcovi, za čo bol odsúdený v trestnom konaní. Z uvedenej skutočnosti vychádzal pri svojom rozhodovaní aj okresný súd, keď na základe vykonaného dokazovania mal za to, že navrhovateľka 1/ nebola v čase uznania dlhu vo forme predmetnej notárskej zápisnice vo vzťahu k odporcovi v pozícii dlžníka aj keď dlh spolu s navrhovateľom 2/ voči odporcovi uznala. Právny úkon navrhovateľky 1/ však okresný súd nesprávne posúdil ako ručiteľský záväzok a to z toho dôvodu, že ručenie vzniká dohodou uzavretou medzi veriteľom a ručiteľom, v rámci ktorej ručiteľ vyhlási, že berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že uspokojí jeho pohľadávku, ak ju neuspokojí dlžník. Existencia takejto dohody nebola v konaní preukázaná, pričom vyhlásenie navrhovateľky 1/ v predmetnej notárskej zápisnici náležitosti ručiteľského záväzku nespĺňa. Záver okresného súdu o tom, že z obsahu notárskej zápisnice N/645/2008, Nz/54315/2008, spísanej dňa 03. 12. 2008 notárkou JUDr. Martou Jurinovou vyplýva, že navrhovateľka 1/ prevzala na seba záväzok „spolu s navrhovateľom 2/ uhradiť odporcovi jeho pohľadávku vo výške 7 650 € (230 463,90 Sk), čím vznikol ručiteľský záväzok navrhovateľky 1/ ako spôsob zabezpečenia pohľadávky odporcu“ nemá oporu vo vykonanom dokazovaní ani v zistenom skutkovom stave, preto je nesprávny. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že prevzatie dlhu a ručiteľský záväzok sú dva samostatné, na sebe nezávislé, samostatne existujúce právne inštitúty, ktoré nie je možné spojiť do jednej formy zabezpečenia pohľadávky veriteľa, tak ako ich spojil na strane 7, posledný odsek odôvodnenia okresný súd. Prevzatie dlhu upravuje ust. § 531 Občianskeho zákonníka, tak že v ust. § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uvádza: „Kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak dá na to veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal. V odseku 2 uvedeného ustanovenia sa ďalej uvádza: „Kto bez dohody s dlžníkom prevezme dlh zmluvou s veriteľom, stane sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi.“ Z obsahu citovaného ustanovenia § 531 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že vyhlásenie navrhovateľky 1/ v predmetnej notárskej zápisnici nemožno kvalifikovať ani ako prevzatie dlhu v zmysle ust. § 531 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, pretože náležitosti tohto právneho úkonu nespĺňa. Ak teda okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľka nemohla platne uznať dlh voči odporcovi, pretože v čase uznania dlhu nebola dlžníčkou odporcu, nakoľko žiadny dlh navrhovateľky 1/ voči odporcovi neexistoval, mal žalobe vo vzťahu k navrhovateľke 1/ vyhovieť, pretože tak ako navrhovateľka neuznala platne dlh voči odporcovi, neprevzala na seba platne ani ručiteľský záväzok v zmysle ust. § 546 Občianskeho zákonníka ani dlh navrhovateľa 2/ podľa ust. § 531 Občianskeho zákonníka a nepristúpila ani k záväzku navrhovateľa 2/ podľa ust. § 533 Občianskeho zákonníka, kde sa uvádza: „kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne“. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu vo vzťahu k navrhovateľke 1/ podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že určil, že právny úkon navrhovateľky 1/ uznanie dlhu spísaný dňa 03. 12. 2008 vo forme Notárskej zápisnice č. N 645/2008, Nz 54315/2008 JUDr. Martou Jurinovou, notárkou so sídlom Notárskeho úradu v Lučenci a súhlas navrhovateľky 1/ s exekúciou a vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice sú neplatné právne úkony; voči navrhovateľovi 2/ rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil, pretože jeho odvolacie námietky posúdil ako neopodstatnené, pričom sa stotožnil s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v časti týkajúcej sa navrhovateľa 2/, nakoľko dôvody rozhodnutia okresného súdu vo vzťahu k navrhovateľovi 2/ považoval za správne (§ 219 ods. 2 OSP). Vo výroku o trovách prvostupňového konania odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa ust. § 220 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 2 OSP zmenil tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 2 OSP, tak že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.